يسم الله الرحمن الرحيم

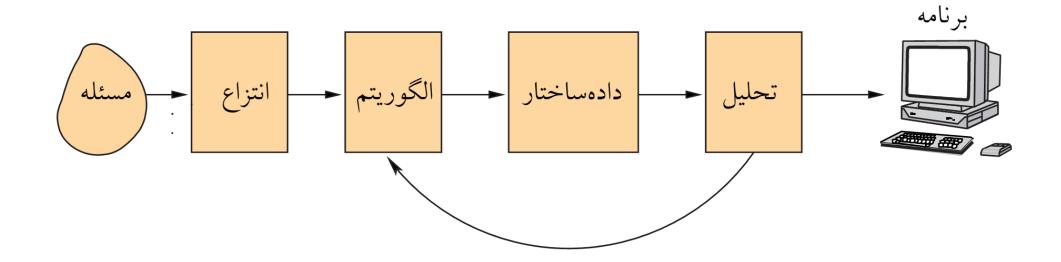
ساختمانهای داده

جلسه ۱۱

مجتبی خلیلی دانشکده برق و کامپیوتر دانشگاه صنعتی اصفهان

مراحل حل مسئله

ساختمان داده/داده ساختار

- ساختمان داده یا داده ساختار: شیوهای برای ذخیره و سازماندهی دادهها به منظور تسهیل
 در دسترسی و اصلاح/تغییر آنها
 - مثال: آرایه، لیست پیوندی، پشته، صف، درخت

داده گونه انتزاعی (ADT)

- توصیف ریاضی انتزاعی یک داده به همراه مجموعه عملگرهای آن
 - ورودی و خروجیها را تعریف میکند.
 - از جزئیات و پیادهسازی حرفی نمیزند.
 - پیادهسازی: ٥
 - پیادهسازی شده یک ADT، ساختمان داده است.

○ کاربران، ساختمان داده را به صورت یک ADT میبینند.

نخستين ADT: ليست

- لیست: مجموعهای از عناصر با ترتیب مشخص
- در حالت کلی عناصر میتوانند از هر نوعی باشند.
 - ترتیب یعنی عنصر اول، دوم، ...
 - اندازه آن متغیر است.

عملگرهای لیست

- لیست: مجموعهای از عناصر با ترتیب مشخص
 - برخی از عملگرهای آن عبارتند از:
- اضافه کردن یک عنصر به ابتدا (addAtfront)
- اضافه کردن یک عنصر به انتها (addAtback)
 - delete/remove) حذف یک عنصر
 - جستجوی یک عنصر (search)
 - اندازه لیست (size)
 - چک کردن خالی بودن (empty)
 - دسترسی به یک عنصر (get)

پیادهسازی لیست

○ ADT فقط درباره عملگرها صحبت می کند و درباره پیادهسازی حرفی نمیزند.

- دو پیادهسازی متداول:
 - ArrayList •
 - LinkedList •

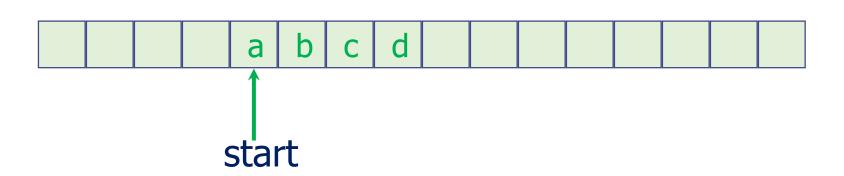

پیادهسازی لیست

۰ درباره کارآمدی

Memory

- قرار دادن دادهها (هم نوع) به صورت پشت سرهم در حافظه
 - ۰ دسترسی به هر عنصر با استفاده از اندیس
 - ۰ بسیار ساده و پرکاربرد

آرايه

○ آیا میتوان از آرایه ++ که به عنوان یک لیست استفاده کرد؟

```
int example()
{
  int arr[20];
  return 0;
}
```

- آرایه در ++c طول ثابت دارد.
 - آرایه با طول قابل تغییر؟

- Suppose in an insert(o) operation (without an index), we always insert at the end
- When the array is full, we replace the array with a larger one
- O How large should the new array be?
 - $_{\circ}$ Incremental strategy: increase the size by a constant c
 - Doubling strategy: double the size

```
Algorithm insert(o)

if t = S.length - 1 then

A \leftarrow new \ array \ of

size ...

for i \leftarrow 0 to n-1 do

A[i] \leftarrow S[i]

S \leftarrow A

n \leftarrow n+1

S[n-1] \leftarrow o
```


o تخصیص پویای آرایه در heap:

```
int example()
{
  int *arr = new int[3];
  return 0;
}
```

متغیر آرایه، یک اشاره گر به اولین عنصر است.


```
int example()
{
  int *arr = new int[3];
  return 0;
}
```

Memory heap stack arr

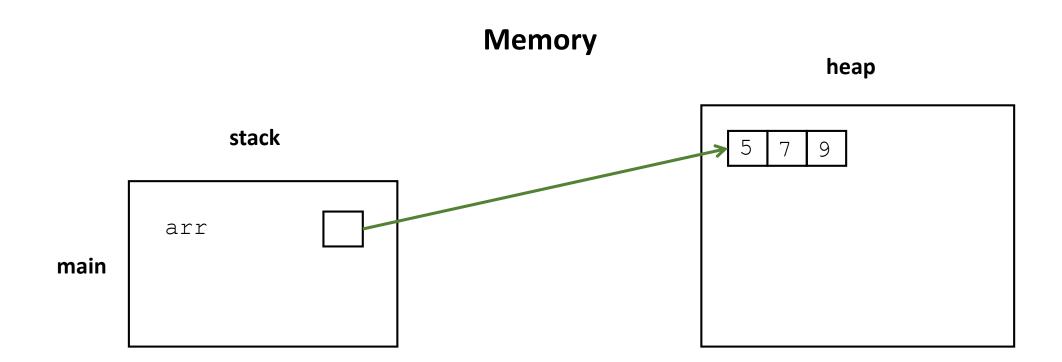
```
int example()
  int *arr = new int[3];
  arr[0]=5;
  arr[1] = 7;
  arr[2] = 9;
                             Memory
  return 0;
                                                     heap
             stack
        arr
 main
```


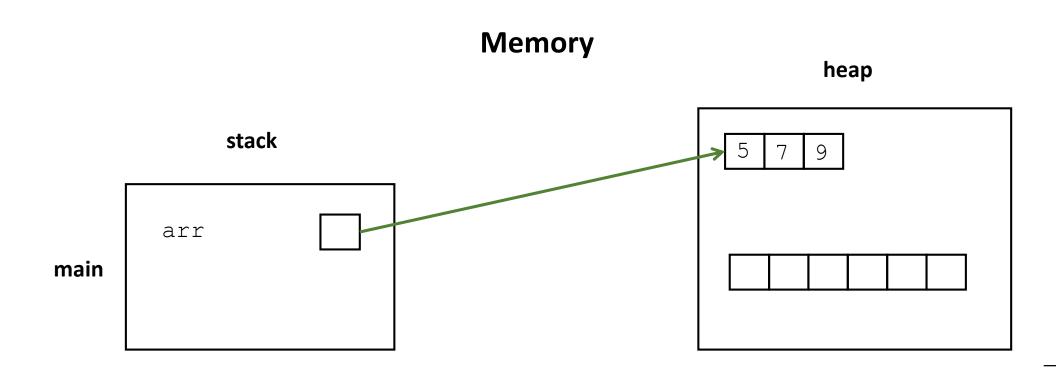
```
int example()
                                     ○ اگر آرایه یر شد اما نیاز به اندازه بیشتری بود؟
  int *arr = new int[3];
  arr[0] = 5;
  arr[1] = 7;
  arr[2] = 9;
                                Memory
  return 0;
                                                          heap
              stack
         arr
 main
```


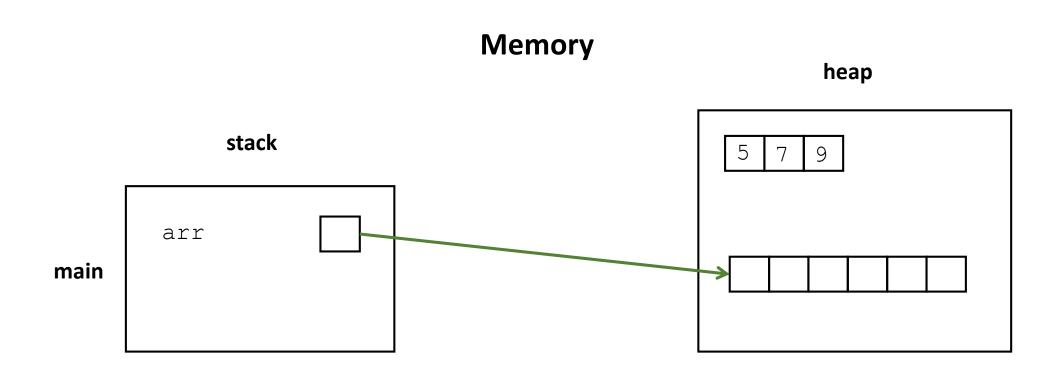
o ایجاد یک آرایه بزرگتر و تخصیص آدرس جدید به arr

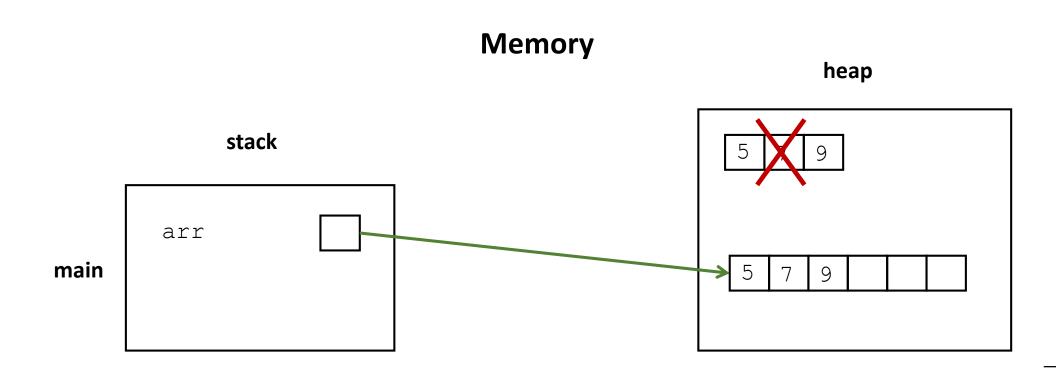

تحليل

- هر بار اندازه آرایه را یکی اضافه کنیم:
 - o اگر آخرین اندازه برابر n باشد:

$$1+2+\ldots+n = \frac{n(n+1)}{2} = O(n^2)$$

amortized time per insert operation = O(n)

تحليل

n = 1

n = 2

n = 3

n=4

n = 5

•••

$$n = 8$$

هر بار اندازه آرایه را دو برابر کنیم:

تحليل

- هر بار اندازه آرایه را دو برابر کنیم:
- اگر آخرین اندازه برابر 2^{k+1} باشد: 0

$$(1+1+1+\ldots+1) + (1+2+4+\ldots+2^k) = n + (2^{k+1}-1) = O(n)$$

$$\leq 2n$$

$$\leq 3n$$

amortized time per insert operation = O(1)

- The Vector or Array List extends the notion of array
- An element can be
 accessed, inserted or
 removed by specifying its
 <u>index</u> (number of elements
 preceding it)
- An exception is thrown if an incorrect index is given
 (e.g., a negative index)

- Main methods:
 - at(integer i): returns the element at index i without removing it
 - set(integer i, object o): replace
 the element at index i with o
 - insert(integer i, object o): insert
 a new element o to have index i
 - erase(integer i): removes element at index i
- Additional methods:
 - o size()
 - o empty()


```
typedef int Elem;
                                               base element type
class ArrayVector {
public:
 ArrayVector();
                                               constructor
 int size() const;
                                               number of elements
                                               is vector empty?
 bool empty() const;
 Elem& operator[](int i);
                                               element at index
 Elem& at(int i) throw(IndexOutOfBounds); // element at index
 void erase(int i);
                                               remove element at index
 void insert(int i, const Elem& e);
                                               insert element at index
 void reserve(int N);
                                               reserve at least N spots
 // ... (housekeeping functions omitted)
private:
 int capacity;
                                            // current array size
                                               number of elements in vector
 int n;
 Elem* A;
                                               array storing the elements
};
```



```
ArrayVector::ArrayVector()
                                               constructor
 : capacity(0), n(0), A(NULL) { }
int ArrayVector::size() const
                                            // number of elements
  { return n; }
                                            // is vector empty?
bool ArrayVector::empty() const
 \{ \text{ return size()} == 0; \}
Elem& ArrayVector::operator[](int i)
                                            // element at index
 { return A[i]; }
                                            // element at index (safe)
Elem& ArrayVector::at(int i) throw(IndexOutOfBounds) {
 if (i < 0 | | i >= n)
   throw IndexOutOfBounds("illegal index in function at()");
 return A[i];
```



```
void ArrayVector::erase(int i) {
                                             // remove element at index
 for (int j = i+1; j < n; j++)
                                             // shift elements down
   A[i - 1] = A[i];
                                             // one fewer element
 n--;
void ArrayVector::insert(int i, const Elem& e) {
 if (n >= capacity)
                                        // overflow?
   reserve(max(1, 2 * capacity)); // double array size
 for (int j = n - 1; j >= i; j--) // shift elements up
   A[j+1] = A[j];
 A[i] = e;
                                        // put in empty slot
                                           one more element
 n++:
```

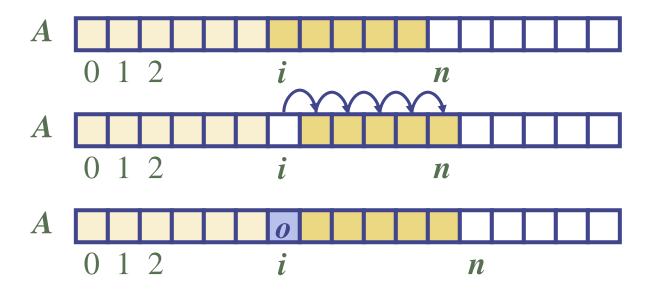

- \circ Use an array A of size N
- \circ A variable n keeps track of the size of the array list (number of elements stored)
- Operation at(i) is implemented in O(1) time by returning A[i]
- Operation set(i,o) is implemented in O(1) time by performing A[i] = o

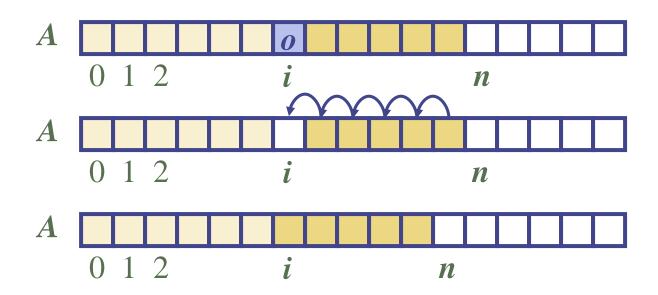

- o In operation insert(i, o), we need to make room for the new element by shifting forward the n i elements A[i], ..., A[n-1]
- o In the worst case (i = 0), this takes O(n) time

- o In operation *erase*(i), we need to fill the hole left by the removed element by shifting backward the n-i-1 elements $A[i+1], \ldots, A[n-1]$
- In the worst case (i = 0), this takes O(n) time

Vectors

- o آرایههای قابل تغییر در برخی زبانها به صورت built-in وجود دارند.
 - List در پایتون

++ نیز پیادهسازی خودش را دارد.

Vectors

Vectors شبیه آرایهها هستند با این تفاوت که اندازهشان قابل تغییر است.

```
#include <iostream>
#include <vector>
using namespace std;
int main()
  vector<string> names; // no size required.
  names.push back("aa"); // adds element
  names.push back("bb"); // adds element
  names.push back("cc"); //adds element
```

```
#include <vector>
                                         // provides definition of vector
using std::vector;
                                         // make vector accessible
                                        // a vector with 100 integers
vector<int> myVector(100);
     vector(n): Construct a vector with space for n elements; if no argu-
                ment is given, create an empty vector.
         size(): Return the number of elements in V.
      empty(): Return true if V is empty and false otherwise.
     resize(n): Resize V, so that it has space for n elements.
    reserve(n): Request that the allocated storage space be large enough
                to hold n elements.
   operator[i]: Return a reference to the ith element of V.
          at(i): Same as V[i], but throw an out_of_range exception if i is
                out of bounds, that is, if i < 0 or i \ge V.size().
       front(): Return a reference to the first element of V.
        back(): Return a reference to the last element of V.
 push_back(e): Append a copy of the element e to the end of V, thus
                increasing its size by one.
   pop\_back(): Remove the last element of V, thus reducing its size by
```

one.

- ۰ دسترسی سریع به هر عنصر در آرایه
 - حسن است.

- درج یا حذف در آرایه سخت است.
- به شیفت نیاز دارد تا داده جدیدی درج شود.
 - بعد از حذف نیاز است جای خالی پر شود.

- یک بده بستان بین زمان و فضا
- مثلا دیدید که زمانی که به ظرفیت آرایه رسیدیم اندازه را دو برابر کردیم.
- هرچند که کپی کردن دادهها زمانبر است اما این افزایش اندازه ندرتا ممکن است انجام شود.
- اما دو برابر کردن فضا می تواند باعث هدر دادن فضای حافظه شود. در نظر بگیرید که ممکن است اندازه اولیه داده بسیار بزرگ باشد.

- یک بده بستان بین زمان و فضا
- اگر فقط اندازه را به میزان یک واحد اضافه کنیم.
- نیاز به دفعات زیاد کپی کردن که از لحاظ زمانی ناکارآمد است.
 - از لحاظ فضا كارآمد است و هدر رفت كمى دارد.

آرایه

- درج یا حذف در آرایه سخت است.
- به شیفت نیاز دارد تا داده جدیدی درج شود.
 - بعد از حذف نیاز است جای خالی پر شود.

- آیا میتوانیم دادهها را به صورت منطقی (بجای فیزیکی) به هم متصل کنیم؟
 - ليست پيوندي

The first application we study is for storing entries in an array; in particular, high score entries for a video game. Storing objects in arrays is a common use for arrays, and we could just as easily have chosen to store records for patients in a hospital or the names of players on a football team. Nevertheless, let us focus on storing high score entries, which is a simple application that is already rich enough to present some important data structuring concepts.

Let us focus on storing high score entries.

Mike	Rob	Paul	Anna	Rose	Jack				
1105	750	720	660	590	510				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

A C++ class representing a game entry:

```
class GameEntry {
    public:
    GameEntry(const string& n="", int s=0); // constructor
    string getName() const; // get player name
    int getScore() const; // get score

private:
    string name; // player's name
    int score; // player's score
};
```


A C++ class representing a game entry:

A C++ class for storing high game scores:

```
class Scores {
                                           // stores game high scores
public:
 Scores(int maxEnt = 10);
                                              constructor
 ~Scores();
                                              destructor
 void add(const GameEntry& e);
                                              add a game entry
 GameEntry remove(int i)
                                           // remove the ith entry
     throw(IndexOutOfBounds);
private:
                                              maximum number of entries
 int maxEntries;
                                              actual number of entries
 int numEntries;
 GameEntry* entries;
                                              array of game entries
```


A C++ class for storing high game scores:

Till now:

Mike	Rob	Paul	Anna	Rose	Jack				
1105	750	720	660	590	510				
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9

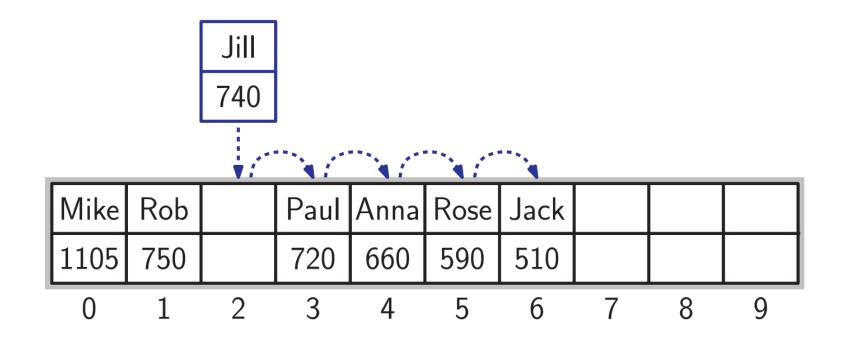

o Insertion:

add(e): Insert game entry e into the collection of high scores. If this causes the number of entries to exceed maxEntries, the smallest is removed.

o Insertion:

o Insertion:

```
void Scores::add(const GameEntry& e) {      // add a game entry
 if (newScore <= entries[maxEntries-1].getScore())</pre>
                                      // not high enough - ignore
    return;
 else numEntries++:
                                      // if not full, one more entry
                                     // start with the next to last
 int i = numEntries-2;
 while ( i \ge 0 \&\& newScore > entries[i].getScore() ) {
   entries[i+1] = entries[i];
                        // shift right if smaller
   i--;
 entries[i+1] = e;
                                      // put e in the empty spot
```

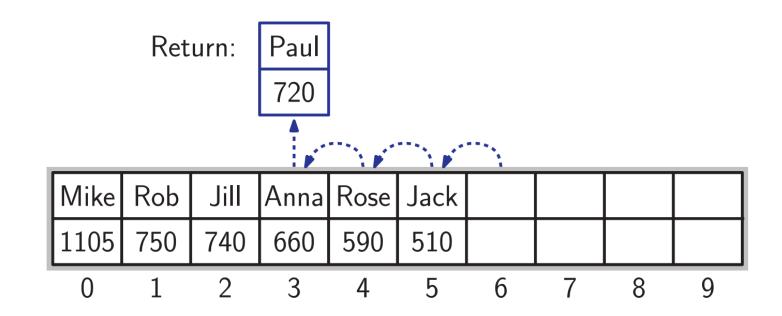

Remove:

remove(i): Remove and return the game entry e at index i in the entries array. If index i is outside the bounds of the entries array, then this function throws an exception; otherwise, the entries array is updated to remove the object at index i and all objects previously stored at indices higher than i are "shifted left" to fill in for the removed object.

o Remove:

o Remove:

آرایههای دو بعدی


```
int M[8][10]; // matrix with 8 rows and 10 columns
```

This statement creates a two-dimensional "array of arrays," M, which is 8×10 , having 8 rows and 10 columns. That is, M is an array of length 8 such that each element of M is an array of length 10 of integers. (See Figure 3.6.)

	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
0	22	18	709	5	33	10	4	56	82	440
1	45	32	830	120	750	660	13	77	20	105
2	4	880	45	66	61	28	650	7	510	67
3	940	12	36	3	20	100	306	590	0	500
4	50	65	42	49	88	25	70	126	83	288
5	398	233	5	83	59	232	49	8	365	90
6	33	58	632	87	94	5	59	204	120	829
7	62	394	3	4	102	140	183	390	16	26

int A[4][3];

A00	A01	A02	A10	A11	A12	A20	A21	A22	A30	A31	A32
A == A[0]			A[1]				A [2]		A[3]		

 $address(A[i][j]) = address(A[0][0]) + (i \times n + j) \times size(int)$

آرایههای دو بعدی

o با استفاده از vector:

```
vector< vector< int> > M(n, vector< int>(m)); cout << M[i][j] << endl;
```